

98
Novo mesto, dne 1/1. 98.

Dragi!

Še nis me ji razvečalo Tvoja prava, a sami zato,
ker ji spleti prišlo, ampak kugi bilo tako prišlo, kakor
am nje sedmo žilek v Tebe. Tudi tako hitro se ga
niseem nadejal, ker vem, da hitrost gleda
na pisanej pravi n. samo Tvoja prepust, kakor
tudi moja se. Ker, da se se dokopal do
teh sklepov, jiz nje da si zadržati zgodaj.
Misliti namreč, da bi sičeš pa ne morel
napraviti delovite, a bi bil primoran
poročiti prave slovenske politične
izmenice, če tudi s feljetoni. Tako se
je že uveljavilo, tako se to moretiti (čim)
mislil Govorkar, tako bi se gotovo tudi - Ti.
Sjreem, kako ji. Guter arma nileant
Musi. —

Kar sem jaz slisal v Tebi, mi bilo,
da bi si zidentrat ponavljal, mi to me
iz ust nleinozotil strelentov, postornih,
prijemskih pisarjev ali pisarskih indij =
viduov, ampak iz ust — odraščajo
Ljudij, celo — profesorjev, vsaj posredno.
Še nis vem, kaj do o nleis pri teh bevedel.
(Tepir) Ali kaj bičeš, tepir imajo
jizik! Ne vemis Tom at or pa ji nje
proklete maku na svetla. Jaj sem vdel,
kako ji v Tebi. Videl sem, da se ob
dich avstote murt, da pa bi, kedan
bi inel tisto kako bi rekel, "Harm-
drang - periodo" za atoj, odličan sloves.
Mislis, da mi ji kje hotel verjeti, če
sem se slajina s kon oporekel radi.
Tega? — Gidji, gledajo pri samu na

fakta, nečjejo pa radi vsakega, naj
si bi jim natvegeli se kakih oškodovatih.
Multa pa tudi ni u dospela do tvega
vrhunca, da bi ljudej ne gledali drug
na drugega kakor volk na ~~na~~ jagnje;
da, čeprav dariva bi bili to mišljeno ana-
logij: lahko predstavljajo dokaz, da
niti en človek ni čisti - od opice, saj
si vsi vse živčaste na njem. O ljudej
sme študovati; nevišje! Zlasti pa
mladi leča pesnike. Komu pravi: Kai
fthongos fthongos fthonee, kai aoidos
aoidos. Tudi tace bi to tako povedal, da
pesnik pesnika ne more videti s čisto oči.
Všleji lahko razume, da se Theodor
Doktor ne bo hotel, in nekaj da ne, jasno
si bo, da se, plitvi "ne boley" hoteli.

Te vendar je vsi v oči
tako lahko umeti, če se le pozna svoj zmacaj.
Ti mihi misli mozel drugače živeti, nego si.
Ti si pesnik, in kakšak se po naravi strasten,
v čem živ človek. Brez strasti pa ni
pesnikov, torej bi tudi. To ne bil pesnik,
da nisi strasten. Kaj se jagnjupam
tediti? ... Pa vendar se res. Prestrasteni
pesniki à la Gault, Doktor ... misli
pesniki; ampak pesnikovci. Ali, če bičej o
biti po vsi oči pesniki; dobro, potem se
miramo vedeti pesnik, Gregorij, in
vsekakor drugače ne pesnik. Recimo,
človek! — Injeli se pa le miramo Gaultu,
Doktor — in ješ na šim, ki hote pesnikovati
brez strasti. Ali se pa v to čisto videti
brez kamenja in oblaka? Luteran je strast
neverjan in lirike — prejšnja, pet, te ne sme
biti v pesnik katoliških pesnikov. Jezaj

strast - nevrampen vir satir - pregušana; dobič' njo.
enthusiastem za Nais - Kaki je strast, a bod nje pa
pisejo nase pesniki. Jaz pa nimam kar nič
nasaj' za njihove umetne svetke, naj bi borejo
in tako lepo burvane, tako pa bog - duha,
ki pa nimajo svojih korenin v svoi svetosti,
ampak v umetnem svetličinjaku, v čimih, v
zabojitih - hramu čisti in njihovih fiktivih - per-
am - močavnik.

Nikoli torej ne misli, da si samam živel,
ako si tako živel, kakor bi vendar le ne smel
vedno odlašati živeti. Samam ne, kajti inat svoj
prepičani, da si pesnik, in to prepičanje mi
ni p'p'ano! Ali strast je reka, ki, če stopi
čez bregove, in se razlije po ravani, umirne
samo vso okoliho, ampak tudi odine -
sibe, ki se porazgubi; ki pa, tetro v
strugi; goni mline, utri lačije; ti bi moral
napeti isti strugo svojih strasti in pesni.
In to misli striti, kaj; kako bi torej
ne bil real jaz, ki sem bil svoj - veruj
ali ne veruj - najiskrenejši prijatelj tako,
ker sem primoran gubiti človeka in
vejo poplavit, a svariših. Tudi, brezmestno,
in na dušo in domstvarstvo.

Torej ne Dunaj pojdes? Upam, da
boi tam srečen, kajti in življenja boi, med
samostojnimi morda, morda celo med
prijatelji. In - delal boi, a brez delaje
človek neorečen. Vse bi ti moral tudi jaz
piti. Kaj kmalu tje gori? No bi le
tudi jaz imel kmalu počivati soloke sibe,
vojatino za seboj. Jedu se to kmalu gori -
dilo, ali drugo pa ne tako kmalu. Vendar
upam, da se bva kdaj ⁱⁿ videla v Dunaji
ali kjer - če, ako nam bo sreča mila.

nasimaj, če si dobiš kakšno službo za to
leto, a venclaj ji glom, da si dobiš - trdno
voljo. Ina ji koristelja, brej ji ji celo
nadarjem. Rapskij v Gmčarovem, Hlomin
de kježe (saj a ga menda si spominjaj)
vstet le nekaj diletantek pustolovec.
Upam, da mi bo odobrz' volj' pozitorno
pisal, tudi kaj poslal; in upam se
tam tudi jaz volj' tence spisal pri
tebi; in pomej se te prosim, da mi v
svojim, da res privede na Dunaj, prijeti
svoj celot.

O sili Ti imam povedati kaj
povebega. Tudi vidi, kako da ji; kaeren
toja čitani romane (ructa), kereu zgodovino
(zlasti domaći; sedaj ravno novmeitke), kidi
in gubilno (sedaj k Tepici; in v celoti je O. Re-
penick pri g. Jacku in M. m.) in spise
ta je tam kako pesmice. (Ker je res dano
pri moji samski de preveč naracelo, dopolnim
t. pesmice posebej.) Sploh pa se
dolgočasni, da mi kotar toga. Novo
mesto je dolgočasno gueto.

Ne se tiče svojih in menenja
da penik bi bi subjektivni, kakor si
v naravi in v arhiv, in v reči, da
na in v naravi pritegniti dočela. Mislin
namreč, da se jimunjoče človeku tudi v
tute starije, tuje čustovanja, tuje
miselnje pritegniti v mislih, in in
tega sočustovanja dobiti celo vrsto
novih mislij in čustov, ki jih radi
subjektivnosti nikakor nečem
zarveči. (Ne to način sem upravit in
nikaj pesmij; prosim te, da se huj
in vti in jih, kakor hitro jih dobo.)

Romanski berac?

Kak ste romarji vi, kèpsi,
Sam barčun ni svila,
Zdravi, močni pak veselí,-
Ptička laktokrila,
Lice vše - jasno solnce,
Govor vaš - protiček,
Kakšen met manj in sami,
Kakšen je razlček!
O vas ljub. mati na Brezji
Milostna Marija,
A soraži ta, ki v prahu
Se pred vami zvija.....

.....
Vse naš, ki si nebesih,
Stokrat ti povrne
Romar, novič ogledani:..

.....
Vrag te vzemi črni.
Tebe ljub. mati na Brezji
Milostna Marija,
A soraži ta, ki v prahu
Se pred tabo zvija.

.....
a ti novič ogledani,
Ti si res moj ljubček,
Pa si jiden, pa si jiden,
Dobersén bo kupček.
Tam pod goro, pod zelêno
Kriica razpala,
Tam Krémanka bo do čes ta
Zvečer me obrila,
Kadar bôden mi, na cesti
Posteljo postlala.

.....
Srečna ma pitja spanja,
Vra pozabite,
ah, prekmalu zopet pride
Plošanj in molitve.
Tvoj, hitro, romar, hitro
Novič ogledani,
Hitro pojdi črna žalost,
Beli danek skáni

=
Tvoj Dragotiny

Ramus & ats, kes bako' rat sponawam tija
mish. in tija kuetra, so in tija' now dore
pemoni piritella k seen. Kas'pa Ti,? Ah.
so in vedro bako' & opas nji? —

[illegible]

Da ne bi otkaj il protivor pisan, naj sledi ta
ta iê dve pesni. Druga, kakor sam rekul, clobis
Kunale.

Gazela.

Kajno kôti hodim, vî, kô z mano hodi? Tvoja bratca tepe.
 Vêtno ji z menoj, zakej, pa bog razsôdi, t. b. l.
 A ne boji se mi, devica, nise ti vdomajala,
 Da bi se kedaj, ej le brez straha bôdi, t. b. l.
 Toda kuj, da se ne budeš ngibaje vsajala,
 Glav mi je zmešala kot Eva z lodi - t. b. l.
 Ko si rîraj pri komôrta, pri kadrljî rajala,
 Mi zanimala mantilja me pu môdi, - t. b. l.
 Ko si danes z Tvo se êe bog sprehajala,
 Kde mi copet pu boznanju glav blôdi? T. b. l.
 Kakšna sladka misel me, ~ kapiteljim othajala,
 Ko molila ji sveto k svetâ Gospôdi - t. b. l.
 Pa naj klatim - ahavêrus - krîžem svet, porajala
 Vem p. vem, da bude se mi zôaj porisôdi - t. b. l.
 Ah, in rendar bude me opravičila, ovajala
 Kadar pojdem dalje? peot od tôdi - t. b. l.